

человѣцы. Но подиръ като имамы тѣзи вѣрж, смы пріятели и чада Божіи, рождени отъ Духа Святаго; и всичко що правимъ стараемъ ся да го правимъ не отъ самолюбіе, но отъ искренніѣ любовь кѣмъ Бога и кѣмъ человѣцы-тѣ.

Тая вѣрж дѣйствува съ *любовь* (Гал. 5; 6), *очищава сѣрдце-то* (Дѣян. 15; 9), и *побѣжда-ва свѣтъ-тѣ* (1 Іоан. 5; 4). Съ тѣѣж вѣрж *духовно* ядемъ тѣло-то и духовно пиѣмъ крѣвь-тѣ Христовѣ (Срав. Іоан. 6; 51 съ 35 и 64 стихове). Съ тѣѣж вѣрж прѣдставявамы прѣдъ Бога въ молитвы-тѣ си страданія-та и смѣръ-тѣ Христовѣ като *сама-та* причина за *прошеніе* на грѣхове-тѣ ни. Съ тѣзи вѣрж, когато молимъ Бога за прошеніе, вѣрувамы че непрѣмѣнно ни прощава. Тая вѣра привързува всички-тѣ ни надежды за спасеніе-то на Іисуса Христа; или съ други думы, тая вѣра ся надѣе на Іисуса Христа, и само на него за спасеніе.

Истинна вѣра е съ любовь вѣруваніе на всички-тѣ обѣщанія Божіи които ся намиратъ въ слово-то му за прошеніе, за помощъ и за спасеніе. И чрѣзъ тѣзи вѣрж трѣбува да смы оправдани, опростени и очистени отъ грѣхъ прѣди да имамы правдѣ да ся причащавамы. Нека минемъ сега на

III. Трето-то ни прѣдложеніе, че *Тайна-та Вечеря не е жьртва, но споменъ на онѣѣж великѣ жьртвѣ, коѣѣто Іисусъ Христосъ принеся на крѣстѣ-тѣ за насъ.*

I. *Тайна-та вечеря не е жьртва.*

Това е явно 1) защото никадѣ въ Св. Писаніе тя не ся нарича жьртва. Нѣкога молитва